

Na een rijke carrière als advocaat, hoogleraar en senator werd Jacquelin de Savornin Lohman cabaretier. 'Het gaat mij erom je eigen kleinheid te relativeren.' En ze wil een ander beeld van de oudere geven dan het stereotype van warhoofdige zeurpiet.

'Ik wil een ander beeld geven dan het stereotype van warhoofdige zeurpiet'

*Ik zou zo graag vliegen naar de maan
Naakt willen dansen in de Jordaan
Doen moet je doen, DOEN!*

Een ander gaat bloemschikken, schilderen of reizen. Jacquelin de Savornin Lohman (82) wilde na haar pensioen met leeftijdgenoten ouderencabaret maken. Kleinkunst met als uitstraling een vrolijke oude dag: 'Ouver Power'. Toen dat groepje niet doorging, besloot ze solo te gaan. Van plankenkoorts had ze geen last. Luisterende zalen was ze gewend. Ze gaf als hoogleraar Jeugdhulpverlening colleges en hield als advocaat pleitredes. 'Dat is ook allemaal toneelspel.'

Verstrooide seniormomenten

Rode draad in haar onewomanshows zijn de avonturen van een 65-plusser. Ze spot met de klagende oudere. 'Gabriëlle kan honderduit vertellen over alle interessante gezwellen die haar ingewanden kwellen.' Bezingt haar verstrooide seniormomenten, zoals die keer dat zij in haar badpak de weg kwijt was. Is bezorgd over het laatste moment: 'Is 't samen met een zeur of met een leuke vent?' Zo houdt zij zichzelf en anderen een lachspiegel voor.

Ze wil een ander beeld van de oudere geven dan het stereotype van warhoofdige zeurpiet. Met name jongeren houdt ze voor dat oud zijn niet iets engs is. 'Het is een fase waarin ruimte is voor nieuwe ideeën.' Dat zouden ook ouderen zelf zich meer moeten realiseren, vindt zij. Trek je niets aan van de 'regeltjes' en opmerkingen die bedoeld zijn om mensen op hun plaats te houden. De titel van haar boekje spreekt voor zich: Doen moet je doen! Levenslust op leeftijd.

Hoop doet lachen

Jacquelin kan putten uit een rijk gevulde rugzak. Ze zat als kind in een Japans Interneringskamp op Java. Werd een van de eerste vrouwelijke hoogleraren. Ze stond aan de wieg van D66 en was een liberaal pleiter voor alternatieve straffen. Maar in die rugzak zit ook veel verdriet. Liever kijkt ze vooruit. 'Via het cabaret kan ik inspelen op actuele dingen. Het is mijn manier om erbij te horen.' Met haar optredens wil ze het publiek op een ander been zetten. 'Relativeren, dat is het meer, je eigen kleinheid en onhandigheid. Mijn drijfveer is: hoop doet lachen, mensen bemoedigen.' Meer matigt zij zich niet aan. Het is mooi als er een paar bezoekers geraakt zijn. Zoals die keer, toen een vrouw in een rolstoel haar na de voorstelling aanschoot. 'Ze zei: "Ik ga het doen, ik ga dat boek maken dat ik altijd heb willen schrijven." □